

nostník po opětne písemné výstraze činů, které jsou na úkor zákonnému požadavku spolehlivosti. Takovýto postup byl by neslučitelný se zásadami, na nichž je tiskový zákon vybudován. Tento zákon upustil na-
prsto od systému výstrah, které obsahoval zrušený řád o tisku z 27.
května 1852. Zák. č. 6/1863 ř. z. přikázal soudům každé potrestání a
všeliké jiné zakročení proti majitelům živností tiskových pro takové
trestné činy, které obsahují zneužití tisku. Živn. úřadům vyhradil toliko,
aby zakročily podle ustanovení živn. řádu proti těmto živnostníkům,
byli-li odsouzeni pro jiné trestné činy, které nesouvisí s vydáváním a
rozšiřováním spisů.

Ustanovení § 138 odst. 3 lit. c) živn. ř. z r. 1859 bylo nahrazeno do-
slovně stejně znějícím ustanovením § 139 odst. 2 lit. b) ve znění zák.
z 5. února 1907 č. 26 ř. z. Tímto ustanovením nebyla dotčena platnost
zákona o tisku jako zákona speciálního, pokud se týká trestní kompe-
tence soudů a jejich zakročování proti majitelům živností v § 15 bod 1
živn. ř. vyjmenovaným pro trestné činy, spáchané zneužitím tisku. Dlužno
proto dospěti k závěru, že není přípustno použití ustanovení § 139 odst. 2
živn. ř. o ztrátě živn. oprávnění na tiskové (knihtiskařské) živnosti.

Č. 12.152.

**Živnostenské právo: Průkaz způsobilosti k nastoupení živ-
nosti fotografické není nahrazen zaměstnáním v obchodech s fotogra-
fickými potřebami.**

(Nález ze dne 19. listopadu 1935 č. 19.633/35.)

P r e j u d i k a t u r a: srov. Boh. A 11.167/34.

V ě c: František Č. v P. proti zemskému úřadu v Praze (za zúč. spo-
lečenstvo fotografů obvodu obch. komory v Praze adv. Dr. Jiří Pokorný
z Prahy) o opověď živnosti.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem z 26. února 1932 nevzal magistrát hlav. města
Prahy na vědomí opověď st-lovu, že bude provozovati živnost fotogra-
fickou s vyloučením fotografie portrétní se stanovištěm v Praze..., a
zakázal mu další provozování této živnosti, protože nepředložil přede-
psaného průkazu způsobilosti pro tuto živnost a ani neprokázal, že je
od tohoto průkazu po rozumu § 5 zák. č. 140/1926 Sb. osvobozen.

Odvolání proti tomu podanému nebylo nař. rozhodnutím vyhověno
v podstatě z těchže důvodů. Konstatováno bylo, že st-l předložil pouze
vysvědčení o zaměstnání v obchodě potřebami fotografickými, tedy
v živnosti obchodní po dobu 3 let a 10 měsíců.

Proti výroku, že st-l nepodal průkazu způsobilosti k nastoupení opo-
věděné živnosti, namítá stížnost, že st-l průkaz ten podal, neboť ke své
opovědi předložil doklady, podle nichž byl ve fotoobchodech zaměstnán
od 22. dubna 1918 do 30. září 1925. Fotoobchody rozumí st-l obchody

fotografickými potřebami. Obchod fotografickými potřebami je živnost obchodní, kdežto živnost fotografická je živnost výrobní. Živnost obchodu fotografickými potřebami jako živnost obchodní není druhem řemeslné živnosti fotografické, živnosti to výrobní, nýbrž jde tu o dvě vzhledem na předmět podnikání podstatně různé kategorie, — na jedné straně o živnost obchodní, na druhé straně o živnost řemeslnou.

Průkaz o řádném ukončení učebního poměru a o nejméně 3letém zaměstnání v příslušné živnosti (§ 14 živ. řádu), požadovaný k nastoupení živnosti řemeslné, musí býti podán doklady, týkajícími se nastupované živnosti. Z této zásady je stanovena výjimka pro živnosti, uvedené v jedné a téže položce seznamu řemeslných živností, pro něž stačí jedenotný průkaz způsobilosti (§ 1 odst. 3, § 12 odst. 3 živ. řádu). O výjimku takovou tu nejde. Mimo spor je, že st-l nepředložil průkaz o ukončení učebního poměru v živnosti fotografické a o zaměstnání pomocnickém v této živnosti a ani neprokázal 5leté zaměstnání v této živnosti. Tento průkaz nemůže nahraditi doklady o vyučení v obchodě fotografickými potřebami a o zaměstnání pomocnickém v živnostech obchodních. Právem proto vyslovil žal. úřad, že st-l nepodal průkazu způsobilosti, požadovaného k nastoupení řemeslné živnosti fotografické, a jest bezdůvodná námitka stížnosti, že žal. úřad nesprávně posoudil věc po stránce právní.

Je-li zaměstnání st-lovo v obchodě fotografickými potřebami pro otázku řádného průkazu způsobilosti k nastoupení živnosti fotografické a pro otázku osvobození od průkazu způsobilosti při nastoupení této živnosti bez významu, pak padá tím i námitka, že v nař. rozhodnutí je doba zaměstnání st-lova v obchodě fotografickými potřebami nesprávně udána, ježto jde o okolnost právně bezvýznamnou.

St-l vytýká, že žal. úřad nereagoval na jeho námitku, obsaženou v odvolání, že před vydáním zák. č. 140/1926 Sb. bylo možno vyučiti se fotografii jak v živnosti fotoobchodní, tak v živnosti fotografické, ježto byly obě svobodné a mezi fotografem a fotoobchodníkem nebylo činěno zákonného rozdílu. Námitkou touto se arci žal. úřad výslovně nezabýval. Než z obsahu nař. rozhodnutí plyne, že ji považoval za bezdůvodnou, a to právem. Mezi řečenými živnostmi byl právní rozdíl. Kdežto živnost fotografická byla a je živností výrobní, byl a je obchod fotografickými potřebami živností obchodní. Obchodník fotopotřebami a fotopřístroji nebyl jako majitel obchodní živnosti podle § 38 a) odst. 1 živ. řádu oprávněn zhotovovati nebo zpracovávat živn. výrobky. Jest a byl toliko oprávněn vykonávati na zboží, které nabízí nebo má dodati, takové změny, kterými se má zboží přizpůsobiti potřebám kupujícího, aby odbyl byl umožněn. O to tu však nejde, neboť za přizpůsobení nelze pokládati vyvolávání a kopírování snímků a zvětšování fotografií, tu jde již o živn. činnost, svojí povahou a svým účelem jinou, totiž o zhotovení fotografického výrobku, při čemž jest deska pouhou výrobní pomůckou (srov. Boh. A 11.167/34).

Na tom, že si snad st-l skutečně osvojil znalost fotografie u fotoobchodníků, podle zákona vůbec nesejde, ježto zákon požaduje v § 14

živ. řádu formální průkaz způsobilosti, jehož však nelze nabýti v podnicích, které jsou neoprávněně provozovány. Takovéto zaměstnání — jak nss konstantně judikuje (viz na př. Boh. A 3843/24) — nemůže pro průkaz způsobilosti přijíti v úvahu.

St-I namítá také, že nař. rozhodnutí nepřihlíží k dnešnímu objemu živnosti fotoobchodnické a vytýká, že nebylo provedeno řízení podle 2. odst. § 36 živ. řádu. Na to stačí odpověděti, že rozsah živn. oprávnění těchto majitelů živnosti obchodní je všeobecně vymezen zákonným předpisem (§ 38 a) odst. 1 živ. řádu), a žal. úřad neměl vůbec možnosti rozhodovati o rozsahu živnosti ve zvláštním řízení, upraveném v 2. odst. § 36 živ. řádu. — — — —

Č. 12.153.

Církevní věci: I. * Ustanovení § 219 vlád. nař. o úpravě platů duchovenstva č. 124/28 Sb., že nařízení toto nabývá účinnosti zároveň se zákonem č. 122/26 Sb., je kryto zákonem. — **II.** Souhlasem státní správy kultové se systemisací místa ve smyslu § 1 zák. č. 122/26 Sb. není ještě vysloveno, že každý duchovní na této stanici musí za všech okolností dostati kongruové doplňky. — **III.** Procesním předpokladem pro přiznání nároku na kongr. doplňky jest včasné podání fassé, dokazující nedostatek místních příjmů z obročí (materiální předpoklad). — **IV.** Nárok na kongr. doplněk a jeho výši musí býti uplatňován zásadně vždy napřed a samostatně na každé pětiletí. — **V.** Pro předpis, resp. výměru pens. příspěvku duchovního za určité lustrum je směrodatna pensijní základna, získaná podle §§ 2 a 1 zák. č. 122/26 na základě minimálního příjmu podle služební doby duchovního i tehdy, když duchovní nárok na kongr. doplňky za příslušné lustrum neuplatnil, a i když zálohy neoprávněně jím pobírané jsou od něho zpět požadovány. — **VI.** O rozsahu zmocnění v § 7 zák. č. 122/26 Sb. — **VII.** K výkladu § 84 nař. č. 124/28 Sb. — **VIII.** »Súčtovatelná záloha« na kongr. platy podle zák. č. 122/26.

(Nález ze dne 20. listopadu 1935 č. 19.822/33.)

Prejudikatura: ad III.: srov. Boh. A 10.745/33, 11.181/34, ad VIII.: Boh. A 11.450/34, srov. Boh. A 11.125/35.

Věc: Otto S. v M. proti ministerstvu školství a nár. osvěty o vrácení kongruové zálohy.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem ze 17. prosince 1932 uložil zem. úřad v Praze st-II, faráři v M., aby vrátil zálohy na kongruový doplněk, přijaté v době od 1. ledna 1926 do 30. června 1928 částkou 27.905'20 Kč. V důvodech uvedeno: Jelikož st-I podle záznamů zem. úřadu nepodal přiznávky za farní obročí v T. pro I. lustrum, neuplatnil podle § 81 nař. č. 124/1928 Sb. nároku na případný kongr. doplněk za farní obročí v T. za dobu od 1. ledna 1926 do 30. června 1928, kdy byl farářem tamtéž a pobíral tu-